

Laba diena, gerbiama rašytoja Liudvika Didžiulienė,

jums rašo Anykščių Jono Biliūno gimnazijos I le klasės mokinė Indrė Blazarėnaitė. Šiuo metu dalyvauju Lietuvos Respublikos Prezidento Gitano Nausėdos inicijuojamoje akcijoje „Laiškas istorijai“. Šios akcijos prasmė – pasakyti ačiū Lietuvos herojams už kiekvieną dieną laisvoje tėvynėje.

Pasirinkau padėkoti Jums, nes Jūs esate viena įdomesnių kraštiečių. Labiausiai sudomino Jūsų patriotizmas ir nesavanaudiškumas. Tiesą pasakius, paskaičiusi Jūsų biografiją, supratau, kad gyvenote nelengvai. Patyrėte daug gyvenimo iššūkių: nelaimingą santuoką, vaiko mirtį, žandarų patikras, skaudžius išgyvenimus, kai buvo pavogta ir sudeginta kūryba. Nepaisydama sunkių gyvenimo momentų, tapote pirmąja Lietuvos beletriste, gerbiama visuomenininke, slaptos spaudos platintoja bei mokytoja. Jūsų pastangomis įkurtas pensionas Mintaujoje padėjo lankyti gimnaziją būsimiesiems mūsų tautos šviesuliams: Antanui Smetonai, Juozui Tubeliui ir kitiems. Ne veltui Jus Krymo karo ligoninėje vadino tikra motina. Visi kurie kreipdavosi pagalbos, jos sulaukdavo.

Savo kūryboje Jūs smerkėte sulenkėjusius bajorus. Šiuo metu sulenkėjimas nebegresia. Dabar „auga“ kita problema - kasdienėje lietuvių kalboje vartojami angliški žodžiai. Anglų kalba labai paplitusi tarp jaunimo. Nepaisant paminėtos problemos ir pasaulinės pandemijos, Lietuvai viskas gerai. Jau šimtas treji metai kaip atkurta Lietuvos valstybė ir trisdešimt vieneri metai kaip Lietuva atkūrė savo nepriklausomybę. Tikiuosi, taip išliks ir toliau.

Indrė Blazarėnaitė

P.S. Jei turėtumėte progą pakeisti savo gyvenimą, ar juo pasinaudotumėte?